



Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: Pn-85/2020-81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji toga suda Heleni Topić Vuković, u pravnoj stvari tužiteljice Anice Link iz Osijeka, Josipa Kozarca 3, OIB 41259878947, zastupane po punomoćniku Ivici Čuturiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Osijek, Osijek, Josipa Huttlera 4, OIB 89819375646, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika Euroherc osiguranje d.d., iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri iz Osijeka, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 13. svibnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice, punomoćnika tuženika i punomoćnika umješaka, te uz javnu objavu presude, 19. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Osijek, Josipa Huttlera 4, 31000 Osijek, OIB: 89819375646, platiti tužiteljici Anici Link, Ulica Josipa Kozarca 3, 31000 Osijek, OIB: 41259878947, iznos od 13.300,00 EUR-a (trinaesttisućatristoeura) sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 5.972,52 EUR-a od 24. travnja 2020. pa do isplate,
- na iznos od 7.327,48 EUR-a od 19. prosinca 2025. pa do isplate,

sve po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Osijek, Josipa Huttlera 4, 31000 Osijek, OIB: 89819375646, platiti tužiteljici Anici Link, Ulica Josipa Kozarca 3, 31000 Osijek, OIB: 41259878947, iznos od 966,00 EUR-a (devestošezdesetšesteura) sa zateznim kamatama tekućim od 19. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Osijek, Josipa Huttlera 4, 31000 Osijek, OIB: 89819375646, platiti tužiteljici Anici Link, Ulica Josipa Kozarca 3, 31000 Osijek, OIB: 41259878947, iznos od 548,72 EUR-a (petstočetdesetosameura-sedamdesetdvacenta) sa zateznim kamatama koje na:

- iznos od 18,36 EUR-a teku od 15. svibnja 2017. pa do isplate,
- iznos od 17,58 EUR-a teku od 15. lipnja 2017. pa do isplate,
- iznos od 47,17 EUR-a teku od 15. kolovoza 2017. pa do isplate,
- iznos od 34,66 EUR-a teku od 15. rujna 2017. pa do isplate,
- iznos od 63,39 EUR teku od 15. listopada 2017. pa do isplate,
- iznos od 49,02 EUR-a teku od 15. studenog 2017. pa do isplate,
- iznos od 57,96 EUR-a teku od 15. prosinca 2017. pa do isplate,
- iznos od 72,33 EUR-a teku od 15. siječnja 2018. pa do isplate,
- iznos od 43,60 EUR-a teku od 15. veljače 2018. pa do isplate,
- iznos od 86,69 EUR-a teku od 15. ožujka 2018. pa do isplate,
- iznos od 57,96 EUR-a teku od 15. travnja 2018. pa do isplate,

po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

IV. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan, odnosno odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev preko dosuđenog dijela neimovinske štete - za iznos od 5.700,00 EUR-a sa zateznim kamatama, te je odbijen tužbeni zahtjev preko dosuđenog dijela imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege - za iznos od 414,00 EUR-a sa zateznim kamatama, te je odbijen tužbeni zahtjev preko dosuđenog dijela imovinske štete na ime izgubljene zarade - za iznos od 1.761,78 EUR-a sa zateznim kamatama, kao i u dijelu zateznih kamata koje su na ime neimovinske štete na iznos od 7.327,48 EUR-a tekle od 24. travnja 2020. do 18. prosinca 2025., te sa zateznim kamatama na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu - na iznos od 966,00 EUR-a koje su tekle od 24. travnja 2020. pa do 18. lipnja 2026.

V. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Osijek, Josipa Huttlera 4, 31000 Osijek, OIB: 89819375646, platiti tužiteljici Anici Link, Ulica Josipa Kozarca 3, 31000 Osijek, OIB: 41259878947, trošak postupka u iznosu od 2.298,03 EUR-a (dvijetisućedvjestodevedesetosameura-tricenta) sa zateznim kamatama tekućim od 19. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

VI. U preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom troška postupka preko dosuđenog troška postupka odbija se kao neosnovan.

i

riješio je

Dopušta se preinaka tužbe od 19. prosinca 2025.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je prilikom obavljanja redovnog rada nastradala kao zaposlenica tuženika. Tužiteljica je nastradala prilikom silaska niz stepenice, na način da je ista pala te je na taj način zadobila tjelesne ozljede. Odgovornost tuženika za naknadu štete tužiteljici proizlazi iz odredbe čl. 7. st. 3. Zakona o radu, prema kojoj je dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način i na način koji ne ugrožava zdravlje radnika. Nadalje, prema odredbi čl. 111. st.1. ZR-a ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, tuženik je dužan tužitelju naknaditi štetu prema općim

propisima obveznog prava, dok prema odredbi čl. 25. Zakona o zaštiti na radu odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Tužiteljica je u nezgodi zadobila ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji koju je priložila u spis, zbog čega joj je pružena medicinska pomoć u KBC Osijek u Osijeku. Tužiteljica se zbog posljedica štetnog događaja nalazila na bolovanju u razdoblju od 27. travnja 2017. do 20. kolovoza 2018. za koje vrijeme je trpjela izgublenu zaradu. Tužiteljica je i prije ozljede bila neko vrijeme na bolovanju pa je zbog toga tužiteljica dostavila platne liste za razdoblje prije otvaranja bolovanja. Tužiteljica tužbom potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje (zbog pretrpljenih fizičkih bolova, straha, duševnih bolova zbog smanjenja životnih aktivnosti), te tuđu pomoć i njegu, kao i izgublenu zaradu sa zateznim kamatama.

1.1. Tijekom postupka tužiteljica je navela da ima pravo potraživati naknadu štete od štetnika ili od njegovog osiguratelja, pa je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije. Isto tako, tužiteljica je navela da je tuženik osiguran po polici od osiguranja od nezgode (ugovorno osiguranje) a da je u konkretnom slučaju riječ o izvanugovornom osiguranju od odgovornosti, te navodi da Euroherc d.d. nema nikakav pravni interes za sudjelovanjem u postupku kao umješać na strani tuženika. Tužiteljica je navela da nije stradala iz razloga neopreznosti već iz razloga što su predmetne stepenice bile skliske bez protuklizne zaštite, slabo osvijetljene te najbitnije nisu imale rukohvat. Da su stepenice bile skliske proizlazi upravo iz izjave tužiteljice na koju se tuženik poziva i koju dostavlja u prilogu podneska, dakle, isto je nesporno, međutim da su stepenice imale rukohvat tužiteljica bi mogla ili djelomično ili potpuno ublažiti svoj pad hvatanjem za isti. Naime, stepenice po kojima dnevno hoda veći broj ljudi, a koje nemaju rukohvat koji bi omogućio sigurno uspinjanje i silaženje tim stepenicama predstavljaju opasnu stvar. Stoga, da tužitelj ne odgovora kao poslodavac, njegova odgovornost bi se zasnivala na činjenici da je predmetno stubište na kojem je došlo do ozljeđivanja opasna stvar u smislu odredbe čl. 1063 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), pri čemu tuženik za štetu odgovara kao imatelj te opasne stvari u smislu odredbe čl. 1064. ZOO-a. Tužiteljica ističe da iz cjelokupne medicinske dokumentacije proizlazi da tužiteljica trpi štetu po svim kvalifikatornim okolnostima iz čl.1100. st.2 ZOO-a, te da joj pripada naknada u punom iznosu. Nadalje, u vezi izgubljene zarade navela je da je odredbom čl. 433a jasno uređeno da se novčane tražbine iz radnog odnosa utvrđuju u bruto iznosu te ih je radnik dužan utužiti u bruto iznosu. Nadalje, tužiteljica se protivila tome da tuženik u stadiju glavne rasprave ističe nove činjenice i predlaže dokaze a vezano za isplatne liste koje je tuženik dostavio uz podnesak od 29. prosinca 2023., te je istaknuo da tužiteljica ima pravo na naknadu izgubljene zarade u bruto iznosu a sve sukladno čl. 90. st. 7. ZOR-a, te se pozivao na pravno shvaćanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-603/13-2 od 12. srpnja 2017. i Revr-84/2018-2 od 30. siječnja 2018. Nakon provedenih vještačenja tužiteljica je podneskom od 19. prosinca 2026. preinačila tužbeni zahtjev te potraživala naknadu štete u ukupnom iznosu od 22.690,55 EUR-a (imovinske i neimovinske) sa pripadajućim zateznim kamatama. Nadalje, tužiteljica je navela da tuženik zanemaruje činjenicu da predmetne stepenice nisu imale protukliznu oblogu, niti pravilno osvijetljene, a prebacivanje tereta odgovornosti na tužiteljicu bez ikakvih relevantnih dokaza protivno je Zakonu o radu i Zakonu o obveznim odnosima, gdje se ukazuje da tuženik kao poslodavca

odgovara po pravilima objektivne odgovornosti, te je dužan dokazati okolnosti koje eskopiraju krivnje, što u ovom slučaju nije učinio.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kako po osnovi tako i po visini, te je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije jer tužiteljica ima mogućnost podnošenja zahtjeva za isplatom osiguranog iznosa, odnosno tužbe protiv osiguravajućeg društva u kojem su djelatnici tuženika osigurani – Euroherc osiguranje d.d., pa je tuženik predložio sudu da odbaci tužbu, a podredno predlaže da se u parnicu pozove Euroherc osiguranje d.d. kao umješak na strani tuženika. Tuženik se poziva na odredbe čl. 25. Zakona o zaštiti na radu navodeći da radnja tužiteljice, odnosno spuštanje/podizanje noge na stepenicu, sama po sebi predstavlja relativno jednostavnu radnju pa stoga sve naprijed opisane okolnosti upućuju na činjenicu kako ista nije postupala s pažnjom koju bi upotrijebio prosječan čovjek. U konkretnom slučaju bi svaka prosječna osoba, ali i osoba s evidentiranim tegobama lokomotronog sustava, a koja postupala s dužnom pažnjom, bez ikakvih problema savladala stepenicu, pa je stoga razumno za zaključiti kako je tužiteljica postupala krajnje nepažljivo te stoga poslodavac nije mogao utjecati niti izbjeći posljedice ozljeđivanja tužiteljice, unatoč provedenoj zaštiti na radu, te da navedeno proizlazi iz Izjave tužiteljice u kojoj je navela da je stala na rub stepenice, poskliznula se i pala, kao i da je imala zaštitnu odjeću i obuću za svoje radilište. Tuženik ističe da pravilno izvedena radnja hodanja uz i niz stepenice ne podrazumijeva stajanje na rub stepenice, već gledanje gdje se staje, zahvaćanje pune površine za stajanje i prilagođavanje brzine hoda vlastitim mogućnostima pa je stoga evidentno kako je tužiteljica postupala krajnje nepažljivo. Iz prijave ozljede na radu proizlazi da je su korištena osobna zaštitna sredstva, da je tužiteljica osposobljena za rad na siguran način, da su primijenjena osnovna pravila zaštite na radu, da su primijenjena posebna pravila zaštite na radu te da nisu utvrđeni nikakvi propusti. Slijedom navedenog, tuženik ističe da je postupio po odredbi čl. 7. st. 3. Zakona o radu, odnosno osigurao uvjete radniku za rad na siguran način i na način koji ne ugrožava zdravlje radnika, u skladu s posebnim zakonom i drugim propisima. Navodi da je tužiteljica postupala protivno odredbi čl. 68. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, odnosno nije hodala pažnjom prosječnog čovjeka te je tako isključivo zbog vlastite grube nepažnje došlo do opisane nezgode i ozljeđivanja radnice. Tuženik ističe da je šteta nastala zbog tužiteljicine grube nepažnje i vlastitog doprinosa nastanku štete. Nadalje, ističe da je neosnovano potraživanje kako s osnove pravične novčane naknade, tako i po osnovi izgubljene zarade, jer je tužiteljici za vrijeme bolovanja isplaćivana naknada plaće - naknada plaće zbog priznate ozljede na radu, te je nejasno zašto smatra da joj pripada naknada u većem iznosu. Isto tako, smatra da se treba uzeti u obzir i da je tužiteljica i prije predmetne ozljede bila na bolovanju pa je potrebno uzeti petomjesečni prosjek temeljem kojeg se računa naknada za bolovanje zbog ozljede na radu.

2.1. Tuženik je tijekom postupka naveo da se do Zavoda za hematologiju koji se nalazi na Klinici za unutarnje bolesti može doći zapadnim i središnjim stepeništem. Nadalje, naveo je da je Pravilnikom o zaštiti na radu za mjesta rada (Narodne novine broj 29/13) propisano da korisna širina stepenišnog kraka ne može biti manja od 1,1 m (zapadno stepenište ima 1,88 m, a središnje stepenište ima 2m). Stepenišni krak je dio stepeništa koji ima najmanje tri stepenice, a najviše 18 stepenica (zapadno stepenište-16 stepenica, središnje stepenište-17 stepenica). Stavak 11. površina gazišta ne smije biti klizava (zapadno i središnje stepenište izvedeno je od mat

mramora koji nije klizav). Stavak 12 – visina stepenica mora iznositi 13-19 cm a širina gazišta mora iznositi od 26-36 cm (zapadno i središnje stepenište širina gazišta 32 cm). Nadalje, tuženik je isticao i da iz očitovanja Službe za tehničke poslove KBC-a Osijek proizlazi kako do trenutka štetnog događaja, odnosno pada tužiteljice koji se desio 26.4.2017., Služba za tehničke poslove KBC-a Osijek nije zaprimila prijavu kvara kako rasvjete tako niti lifta na Klinici za unutarnje bolesti KBC-a Osijek te da iz tog razloga nije niti otvoren radni nalog za popravak istih. Slijedom navedenog, netočan je i navod tužiteljice kako je glavna sestra sa hematologije više puta zvala da se svjetlo popravi kao i da lift nije radio. S obzirom da je tužiteljica navela kako zbog nošenja sanitarnog materijala nije mogla vidjeti sljedeću stepenicu te kako joj niti rukohvat ne bi pomogao budući je materijal nosila s obje ruke, očito je da je tužiteljica postupala protivno odredbi čl. 68. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, te je do opisane nezgode došlo isključivo zbog grube nepažnje tužiteljice. Osim toga, s obzirom na gore navedeno, tužiteljica nije niti smjela na takav način silaziti niz stepenice već je trebala koristiti isključivo lift ili potrošni materijal spustiti stepenicama u više navrata noseći isti samo u jednoj ruci, te ističu kako je očevitom na licu mjesta utvrđeno da je tužiteljica mogla koristiti čak dva lifta koja su bila jednako udaljena od mjesta na kojem se nalazi potrošni materijal suprotno osnovnim pravilima zaštite na radu i logici prosječnog pažljivog radnika. Nadalje, tuženik je naveo da je šteta nastala isključivo zbog grube nepažnje tužiteljice, koju tuženik nije mogao predvidjeti niti njezine posljedice izbjeći ili otkloniti. Tuženik ističe kako je u konkretnom slučaju poduzeo sve mjere zaštite na radu propisane zakonom, odnosno tužiteljica je bila osposobljena za rad na siguran način, a očevitom na licu mjesta je utvrđeno kako su oba stepeništa izvedena u skladu sa Pravilnikom o zaštiti na radu za mjesta rada, kako u pogledu rukohvata, tako i u pogledu visine stepenica, te širine gazišta. Također, očevitom je utvrđeno da je tužiteljica mogla koristiti čak dva lifta. Tužiteljica je slijedom navedenog postupila protivno svojim obvezama propisanim čl. 68. Zakona o zaštiti na radu, te je svjesno i neoprezno iste prekršila i tuženik predlaže da ga sud sukladno čl. 25. st. 2. Zakona o zaštiti na radu oslobodi odgovornosti za ovaj štetni događaj.

3. Umješač na strani tuženika Euroherc osiguranje d.d. je tijekom postupka navelo da da je nesporno da je sa KBC Osijek imao sklopljenu policu osiguranja od posljedica nezgode broj: 804028344 za vremensko razdoblje od 15.03.2017. do 15.03.2018. Umješač se pridružio navodima iz odgovora na tužbu tuženika kao i dokaznim prijedlozima tuženika iz odgovora na tužbu. Umješač ističe da je iz navoda iz odgovora na tužbu kao i dokaza koje je tuženik predložio u odgovoru na tužbu vidljivo da je do štetnog događaja i štete kod tužitelja, došlo zbog nesmotrene radnje tužitelja koja je isključivim uzrokom nastanka štete u konkretnom slučaju. Tuženik navedenu radnju tužitelja nije mogao niti predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći niti otkloniti. Umješač osim osnova potraživanja osporava i visinu potraživanja u bruto iznosu. Pridružuje se navodima tuženika u pogledu zahtjeva na ime izgubljene zarade te ističe i da se u ovoj pravnoj stvari radi o naknadi štete, koju tužitelj potražuje o tuženika a ne o isplati plaće. Stoga tužitelj, ukoliko mu je osnovan zahtjev može potraživati naknadu štete kao razliku između iznosa prosječne neto plaće za vrijeme dok je radio i neto plaće koju je primio za vrijeme bolovanja. Nakon što je tužiteljica podneskom od 19. prosinca 2025. uredila tužbeni zahtjev umješač se na ročištu održanom 13. svibnja 2026. protivio preinaci tuženog zahtjeva jer smatra da zatezna kamata na preinačeni dio treba teći od dana preinake.

4. Radi utvrđenja spornih činjenica sud je u dokaznom postupku izvršio uvid U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u cjelokupan spis i svu priliježuću dokumentaciju te je pročitao Prijavu ozljede na radu (list spisa 5-8), medicinsku dokumentaciju za tužiteljicu (listovi spisa 9-35 spisa), potvrde/izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad za tužiteljicu (listovi spisa 36-53), platne liste za razdoblja od veljače 2016. do kolovoza 2018. (listovi spisa 54-73), Policu osiguranja osoba od posljedica nezgode broj 804028344 ugovorenu između KBC Osijek i Euroherc osiguranja d.d. za djelatnike KBC Osijek od 15. ožujka 2017. (list spisa 86), izjavu tužiteljice (list spisa 87), zapisnik sa vanredne sjednice Odbora zaštite na radu od 27. travnja 2017. (list spisa 88), Obavijest o smrtnoj ili teškoj ozljedi na radu od 27. travnja 2017. koju je KBC Osijek uputio Ministarstvu rada i mirovinskog sustava – Inspektoratu rada, PU Osijek, uz nalaz broj 2017032393 za tužiteljicu i prijavu o ozljedi na radu (listovi spisa 89-95), fotografije stepeništa na kojima se desila nezgoda (list spisa 127-128), dopis KBC Osijek, Služba za tehničke poslove od 2. studenog 2023. (list spisa 163), Nalaz i mišljenje vještaka Bernarde Hunjadi (list spisa 168-172), Excel tablica – obračunska isprava (list spisa 190), Nalaz i mišljenje vještaka Maria Bartola (list spisa 204-208), medicinska dokumentacija za tužiteljicu (list spisa 228 i na listu spisa 232-262, 266), očitovanje vještakinje Bernarde Hunjadi (list spisa 269-273), Dopuna nalaza i mišljenja vještaka Maria Bartola (list spisa 285-290), te je proveden očevid, te je saslušao tužiteljicu, svjedokinju Mariju Rajkovaču – na očevidu i vještake.

4.1. Tuženik je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem Lidije Petrović.

4.2. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika da se sasluša Marina Gregošević, sestra Zavoda za hematologiju na okolnost jesu li rukohvati bili postavljeni kod stepeništa te je li prijavila kvar lifta. Naime, navedene činjenice su dovoljno raspravljene, te se mogu utvrditi i na temelju dokumentacije u spisu (Očitovanje Službe za tehničke poslove KBC-a Osijek).

5. Sud je na ročištu održanom 7. listopada 2022. Euroherc osiguranju d.d. dopustilo da u postupku sudjeluje kao umješač na strani tuženika. Naime, tijekom postupka je dostavljena polica osiguranja od posljedica nezgode od 15. ožujka 2017. (list spisa 86) kao i polica osiguranja kao i polica osiguranja od izvanugovorene odgovornosti od 15. ožujka 2017. (list spisa 117) iz kojih proizlazi da je tuženik kod umješača sklopio police osiguranja opće odgovornosti i to javna izvanugovorna odgovornost za štete počinjene trećim osobama, koje i osiguranje od posljedica nezgode, te da su osigurane osobe djelatnici (radnici) prema službenoj evidenciji Ugovaratelja. Osiguranja vrijede od 15. ožujka 2017. pa do 15. ožujka 2018., odnosno u vrijeme štetnog događaja tuženik je bio osiguran kod Euroherc osiguranje d.d., pa isti ima pravni interes da u postupku sudjeluje kao umješač na strani tuženika. Slijedom navedenoga sud je Euroherc osiguranje d.d. dopustio sudjelovanje u postupku kao umješač na strani tuženika, a sukladno čl. 206. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22., u nastavku: ZPP).

6. Tužiteljica je nakon provedenih vještačenja, odnosno nakon Dopune Nalaza i mišljenja vještaka Maria Bartola preinacila tužbeni zahtjev na način da je povećala postojeći tužbeni zahtjev. Umješač na strani tuženika se protivio preinaci. Budući da

je tužiteljica preinačila tužbeni zahtjev nakon što su provedena vještačenja te da tužiteljica nije ima potreba znanja u vezi postavljanja određene visine tužbenog zahtjeva, ovaj sud je sukladno čl. 190. st. 2. i 3. ZPP-a dopustio preinaku, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

7. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužiteljice protiv tuženika radi naknade imovinske štete – tuđa pomoć i njega, kao i izgubljene zarade za vrijeme dok je bila na bolovanju, te naknada imovinske štete zbog povrede prava osobnosti, a koja šteta joj je nastala 26. travnja 2017. kada je kao zaposlenica tuženika, prilikom obavljanja radnih zadataka, silazila niz stepenice pri čemu je pala i zadobila tešku tjelesnu ozljedu.

9. Među parničnim strankama nije sporno da je tužiteljica prilikom obavljanja radnih zadataka kod tuženika dana 26. travnja 2017. pala niz stepenice te zadobila tešku tjelesnu ozljedu.

10. Među parničnim strankama sporna je dinamika nastanka štetnog događaja, odgovornost tuženika, je li do nastanka štetnog događaja došlo krajnjom nepažnjom tužiteljice ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati unatoč provedenoj zaštiti na radu, sporna je i pasivna legitimacija tuženika.

11. Na očevidu koji je proveden u Kliničkom bolničkom centru, na Odjelu za hematologiju, svjedokinja Marija Rajkovačka, glavna sestra Odjela za unutarnje bolesti, navela je da rukohvat koji se nalazi na predmetnim stepenicama postojao od kad je počela raditi 2015. i da se nije mijenjao. Tužiteljica je navela da se u vrijeme štetnog događaja nisu nalazili rukohvati na stepenicama, te da ima dioptriju 3,5, i 5,5, da ima satigmatizam kao i da nosi naočale. Tužiteljica je pokazala da se sa drugog kata stepenicama spuštala na prvi kat kada se na trećoj stepenici od gore poskliznula, te da se skotrljala preko svih stepenica do polukata, odnosno da je 14 stepenica padala. Pod je sličan mramoru, ili granitu, površina je glatka, i to na stepenicama, katu i polukatu te nadalje. Na stepenicama nema nikakvih protukliznih traka, a za koje tužiteljica tvrdi da ih nije bilo niti tijekom štetnog događaja. Tužiteljica navodi da nošenjem navedenog materijala nije mogla vidjeti slijedeću stepenicu. Tužiteljica je navela da kada je pala da svijetlo na polukatu nije radilo. Utvrđeno je kat s početka silaženja ima prozor, dok na polukatu ne postoji prozor, niti bilokakva prirodna svijetlost. Nakon što je tužiteljica pokazala na koji način je silazila niz stepenice sud je utvrdio da je pola stopala bilo na stepenici a pola izvan. Nakon mjerenja širine stepenice utvrđeno je da je stepenica široka 32 cm. Nadalje, glavna sestra je demonstrirala na koji način ona silazi stepenicama te je utvrđeno da ista silazi na način na koji je silazila i tužiteljica, a sestra navodi da ima na nogama klompe broj 40. Nadalje, tužiteljica je pojasnila da je došla s istoka kroz hodnik gastroenterologije, izašla s odjela gastroenterologije i kada je došla do stepenica da se počela spuštati, tužiteljica je navela da je mogla ići i drugim putem ali da joj je navedeni bliži, te je tužiteljica navela da je išla putem koji je pokazala na očevidu.

12. Iz Prijave ozljede na radu (list spisa 5-8) proizlazi daje tužiteljica kod tuženika 26. travnja 2017. u vremenu od 14:00 do 14:59 sati zadobila ozljedu na stepenicama za unutarnje bolesti, da joj je ozlijeđeno stopalo. Navedenu prijavu ozljede na radu

potpisao je Predstojnik klinike za Unutarnje bolesti prof.dr.sc. Silvio Mihaljević, dr.med., te da je riječ o ozljedi na radu jer se ozljeda dogodila na radnom mjestu.

13. Iz liječničkih potvrda od 12. ožujka 2020. i 17. siječnja 2019., kao i Izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad (list spisa 36-53) proizlazi da je tužiteljica dijagnoza: Fractura osis metatarsalis No V pedis dex posljedica ozljede na radu. Iz liječničke potvrde od 17. siječnja 2019. (list spisa 37) proizlazi da je tužiteljica bila na bolovanju od 27. travnja 2017. do 20. kolovoza 2018. zbog Fractura osis metatarsalis No V pedis dex.

14. Iz izjave tužiteljice (list spisa 87) proizlazi da je 26. travnja 2017. radila prvu smjenu na odjelu za hematologiju, vraćajući se na odjel s 2. kata staja je na rub stepenice, poskliznula se i pača niz stepenice oko 14 h. Prevežena je na odjel traumatologije gdje je pregledana od strane traumatologa. Prilikom pada imala je propisanu zaštitnu odjeću i obuću za svoje radilište. Radi kao pomoćni radnik u zdravstvu na klinici za unutarnje bolesti, odjel hematološke bolesti i radno vrijeme joj je od 7. do 15 sati.

15. Fotografije stepeništa (list spisa 127-128) prikazuju stepenice te da se na međukatu nalazi prozor. Tužiteljica je u svom iskazu, kada su joj predložene navedene fotografije navela da navedene fotografije ne predstavljaju mjesto pada.

16. Iz dopisa Kliničkog bolničkog centra Osijek, Služba za tehničke poslove od 2. studenog 2023. (list spisa 163) proizlazi da do štetnog događaja od dana 26. travnja 2017. Služba za tehničke poslove KBC Osijek nije zaprimila prijavu kvara rasvjete niti lifta na Klinici za unutarnje bolesti KBC Osijek te iz tog razloga nije otvoren RN za popravak istih.

17. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da radi u bolnici kao pomoćni zdravstveni djelatnik dugi niz godina, i to na odjelu hematologije, odnosno tamo je bila 4 mjeseca do štetnog događaja, a ranije je bila u intenzivnoj njezi. Viša sestra na odjelu hematologije rekla joj je da treba određene medicinske materijale i sl. donijeti na hematologiju koja se inače nalazi na prvom katu zgrade, a taj zdravstveni materijal je bio na drugom katu gdje je plućni odjel i gdje se nalazi ta prostorija sa svim tim zdravstvenim sredstvima. Kako je hematologija na prvom katu, a lift koji inače ide na drugi kat gdje je trebala otići po zdravstveni materijal nije radio dva mjeseca, morala je na drugi kat ići pješke, dakle stepenicama. Iste stepenice idu u "L". Nakon što su tužiteljici predložene fotografije koje se označavaju kao 1. i 2. tužiteljica je navela da se iste stepenice se ne odnose na stepenice gdje je došlo do štetnog događaja. Nadalje, navela je da je došla do drugog kata, uzela materijal, i obje ruke su joj bile zauzete, jer je nosila materijala kojeg je naslagala, ali je sve vidjela preko toga i krenula je prema dolje, prema svom odjelu i kad je prošla nekoliko stepenica, ne zna točno koliko, s obje noge se poskliznula, pala na koljena i potrbuške je sve stepenice prešla do podesta za sljedeće stepenice. Jednostavno se nije mogla zaustaviti. Nadalje, navela je da inače tim putem ide često, i često donosi materijal, to joj se do tada nikad nije dogodilo, osim tada. Stepenice su bile suhe, nije bilo čistačice da bi brisala i da bi bilo mokro, a isto tako nije nagazila na nešto. Na nogama je imala uredno obučene papuče koje isključivo bolnica propisuje i njima da, dolje je bila guma i to su papuče koje svi djelatnici moraju u pravilu nositi, i ona je imala te papuče, a ne svoje papuče. Nadalje, navela je da je padala sve do njezinog odjela

hematologije, i kako joj je glava virila sestra ju je vidjela i ona se popela na par stepenica jer se nije mogla više ustati. Sestra je zvala nosača da dođe sa stolicom i završila je na traumi. Pomogli su joj da sjedne i mogla je sjesti jer joj je stradala peta metatarzalna i to se radilo o desnom stopalu, na traumi ju je primila odmah dr. Šmit. Slikali su ju, stavili su joj longetu, poslije toga su opet snimali i stavili gips, a to je trajalo nekih 4 mjeseca, a poslije toga je dobila fizikalnu terapiju, fizikalna terapija je trajala isto dugo, uglavnom trajala je mjesecima. Išla je u Bizovac u rehabilitacijski centar i bila je u ambulanti za bol. Ostala joj je deformacija na toj nozi, jer poslije je ustanovljeno da je tu trebao ići vijak, a oni joj tu nogu nisu namještali, jednostavno je išla longeta, gips i liječenje. Sada je u mirovini i dosta je na tu stranu nestabilna. Imala je štake nakon pada i morala je mirovati, a suprug i sin su sve radili od kuhanja, spremanja, njezine higijene i sl. Štake je imala do skidanja gipsa, kad je skinula gips onda su joj suprug i sin pomagali da su ju vodili držeći ispod pazuha, a suprug ju je vozio na rehabilitaciju. Takva pomoć joj je trebala sigurno sve skupa 6 mjeseci. Kada je pala to je bilo negdje oko 14 sati, bio je dan, i stepenice kojima je išla su bile prilično mračne, postoji prozor, ali je on udaljen i on je kao na međukatu, tako da nije bilo dovoljno svjetla. Kad je došla raditi na hematologiju, to svjetlo nikada nije bilo upaljeno i nije radilo. Postoji jedna velika neonka, ali ona nije nikada radila. Glavna sestra sa hematologije je više puta zvala da se to svjetlo napravi jer su dolje bili i garderobni ormari pa se nije vidjelo. Bila je nazočna jednom razgovoru kad je glavna sestra baš zvala bolničkog majstora da to svjetlo popravi da ne bude mrak, a između djelatnika se razgovaralo da svjetlo treba da ne bi netko pao i slično. Za vrijeme njezinog rada u bolnici nigdje nije vidjela protukliznu podlogu, a nakon ovog događaja zna da su postavljene crne trake, kao protuklizna podloga, ali samo na ulazu na interni odjel. Dakle, protuklizna podloga je postavljena na vanjske stepenice, ali u unutrašnjosti zgrade ni na jednim stepenicama to ne postoji. Stepenice kojima je ona krenula dolje, i sa kojih je ubrzo pala, imaju i sa jedne i sa druge strane zid, a na tim zidovima nisu bili tada napravljeni rukohvati, kako je to danas, ne zna. Sa hematologije na plućni odjel, je išla jednim stepenicama koje postoje, s tim da bi se na taj plućni odjel moglo doći da se ide okolo preko kardiologije što je puno duži put i tako se ne ide. Kada je došlo do njezinog pada ona je takoreći bila u raskoraku, dakle, sa stepenica je silazila jedna noga na jednoj stepenici, druga noga na drugoj stepenici, bila je u raskoraku s obje noge kad su joj se obje noge poskliznule, a stepenice kojima je išla su uže, a ona ima veliku nogu, ali gledala je da stane na sredinu stepenice. Kako su joj noge veće stopala su obavezno preko tog ruba. Tužiteljica navodi da ne zna kolika je širina stepenice. Koliko je materijala nosila, ne zna, ali bilo je nešto lijekova, rukavica i dalje se ne sjeća, uglavnom to je stalo u njezine ruke i nije joj bilo teško. Nadalje, navela je da joj nikako ne bi pomogao rukohvat jer je s obje ruke nosila materijal. Materijal koji je nosila ne bi joj stao samo u jednu ruku, morala je nositi s obje ruke. Obuća koju je nosila kritičnog dana bila je stara i ishabana jer bolnica nije dala nove, inače kad su nove onda se one zaista ne kližu, ali su ove bile ishabane i stare, a imala je i rupu na toj desnoj papučici, i to upravo dolje na potplatu. Navela je da si nikad nije sama kupila papuče za svoj posao. Nosi broj 42 obuće. Kritičnog dana se kretala po sredini stepenica. Tužiteljica je pokazala da je materijal nosila u visini grudi, najviše do vrata. Nadalje, navela je da mora postupati po naredbi više sestre i zato je i išla po taj materijal. To je isključivo njoj naredila. Tužiteljica je navela da ne samo da joj je obuća bila ishabana, već i da su se stepenice sjajile koliko su skliske.

17.1. Iskaz tužiteljice sud je ocijenio vjerodostojnim jer je uvjerljiv, jasan i bez proturječnosti i to u dijelu u kojem je iskazivala o dinamici nastanka štetnog događaja, da je silazila sa stepenica, te da je padala niz stepenice, kao i da je stala na stepenicu nogom ali da joj je dio noge bio izvan stepenice. Naime, tužiteljica je na očevidu sudu predočila način na koji je silazila sa stepenica te je sud utvrdio da je prilikom silaska sa stepenica polovinom stopala stala na stepenicu, ali da je na isti način na očevidu sa stepenica silazila i svjedokinja koja je bila pristupna na očevidu. U vezi dinamike štetnog događaja potrebno je reći da je iz Nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Maria Bartola proizlazi da je tužiteljica ozljeda mogla nastati prilikom pada sa stepenica.

17.2. Nadalje, sud je iskaz tužiteljice ocijenio vjerodostojnim jer je uvjerljiv, jasan i bez proturječnosti i nejasnoća i to u dijelu u kojem je navela da je pala te zadobila predmetnu ozljedu, da je u rukama nosila materijal po koji ju je poslala glavna sestra odjela, da je imala propisanu odjeću i obuću, da stepenice nisu bile mokre, da nemaju protuklizne trake (da se na stepenicama ne nalaze protuklizne trake je u skladu s utvrđenjima sa očevida), da postoje još jedne stepenice ali da je izabrala put predmetnim stepenicama, da postoji i lift kojim je mogla doći do mjesta na koje je išla.

17.3. Nadalje, tužiteljica je bila proturječna sama sebi kada je u svom iskazu na ročištu navela da je od materijala koje je nosila mogla vidjeti stepenicu, a potom je na očevidu navela da nije mogla vidjeti stepenice od materijala koje je nosila. Budući da je tužiteljica u vezi navedene činjenice proturječna sama sebi sud je ocijenio iskaz tužiteljice nevjerodostojnim u navedenom dijelu. Ovaj sud smatra da tužiteljica od materijala koje je nosila nije mogla vidjeti stepenice, a kako je to navela na očevidu, jer je tužiteljica navela da je visina materijala koje je nosila bila do visine njezinih grudi najviše do vrata, da ih je nosila objema rukama jer nije sve moglo stati u jednu ruku, ovaj sud zaključuje da zbog veličine, opsega materijala i položaja tijela prilikom silaska sa stepenica, tužiteljica nije mogla vidjeti stepenice prilikom silaska.

17.4. Iskaz tužiteljice sud je ocijenio nevjerodostojnim u dijelu u kojem je navela da lift (kojim je mogla ići do mjesta prema kojemu je u vrijeme štetnog događaja krenula) prethodno dva mjeseca nije radio te da svijetlo nije radilo, jer suprotno proizlazi iz dopisa Kliničkog bolničkog centra Osijek, Služba za tehničke poslove od 2. studenog 2023. (list spisa 163), odnosno iz navedenog dopisa proizlazi da do štetnog događaja od dana 26. travnja 2017. Služba za tehničke poslove KBC Osijek nije zaprimila prijavu kvara rasvjete niti lifta na Klinici za unutarnje bolesti KBC Osijek te iz tog razloga nije otvoren RN za popravak istih. Isto tako, sud je ocijenio nevjerodostojnim iskaz tužiteljice da na stepeništu nije bilo rukohvata, jer suprotno proizlazi iz navoda svjedokinje Marije Rajkovačke koja je na očevidu navela da od 2015. odnosno od kada je ista zaposlena kod tuženika je bilo rukohvata na navedenim stepenicama. U vezi navoda tužiteljica da svjetlo nije radilo ovaj sud smatra potrebnim navesti i da nije životno da više od 4 mjeseca (koliko je tužiteljica radila na navedenom odjelu) jer je riječ o svijetlu na stepenicama odjela na kojemu prolazi veliki broj zaposlenika i pacijentana tijekom cijeloga dana (i danju i noću), te da nije prijavljen niti zabilježen niti jedan pad na navedenim stepenicama. Osim toga, tužiteljica nije predložila svjedoke niti druge dokazne prijedloge koji bi potvrdili da svijetlo nije radilo.

17.5. Iskaz tužiteljice sud je ocijenio nevjerodostojnim i u dijelu u kojem je navela da je da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 6 mjeseci, jer suprotno proizlazi iz Nalaza i mišljenja vještaka Maria Bartola.

18. Iz Nalaza i mišljenja vještakinje financijsko-knjigovodstvene struke Bernarde Hunjadi, dip.oec., proizlazi da je pregledom obračunskih isprava za isplatu plaće za period od veljače 2016. do travnja 2016. (liste za mjesece u kojima je tužiteljica ostvarila plaću temeljem redovitog rada) i uvidom u obračunske isprave za period od travnja 2017. do kolovoza 2018. (liste za mjesece u kojima je tužiteljica bila na bolovanju) te uvidom u Izvješća o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad: travanj 2017.- lipanj 2018. vidljivo je da je Tužiteljici u razdoblju od travnja 2017. do lipnja 2018. isplaćeno ukupno 60.889,57 HRK u svrhu bolovanja zbog priznate ozljede na radu (Tablica 1, kol. 9). Za isto razdoblje napravljena je projekcija obračuna plaće tužiteljice (od travnja 2017. do lipnja 2018) na način kao da je tužiteljica u predmetnom razdoblju radila. Nužno je istaknuti da se u navedenom razdoblju osnovica plaće povećala u kolovozu 2017. i u studenom 2017. te da se Tužiteljici također u studenom 2017. povećao koeficijent na plaću što su okolnosti koje su pri projekciji obračuna plaće uzete u obzir. Također iz priložene dokumentacije vidljivo je da tužiteljici u referentnom razdoblju od travnja 2017. do lipnja 2018. nisu obračunati posebni uvjeti rada, a što je isto pri projekciji obračuna plaće uzeto u obzir. Uzimajući u obzir sve spomenute okolnosti izgubljena zarada tužiteljice iznosi ukupno 18.402,28 HRK, odnosno 2.442,40 EUR-a bruto.

18.1. Iz iskaza vještakinje financijsko-knjigovodstvene struke Bernarde Hunjadi, dip.oec., proizlazi da uvijek računa projekciju iznosa bruto plaće sa neto iznosom naknade za bolovanje te da ostaje kod svog Nalaza i mišljenja. Pravilo struke je da se pri projekciji izračuna plaće, plaća računa se u bruto iznosu u odnosu na isplaćene neto iznose naknada plaća zbog bolovanja. Nadalje, prilikom projekcije plaće za vrijeme dok je osoba bila na bolovanju uvažavaju okolnost da je osoba radila, znači obračunate iznose za mirovinsko prvi i drugi stup koji bi bili zajedno s plaćom isplaćeni, te je navela da mora obračunati plaću na način kako je to pozitivnim zakonima regulirano. Nadalje, navela je da bi iznos koji se odnosi na doprinose za mirovinu, bio isplaćen mirovinskom fondu. U slučaju da joj ne budu isplaćena sredstva za mirovinu, tužiteljica bi bila oštećena jer bi joj bila manja mirovina.

18.2. Vještakinja Bernarda Hunjadi izvršila je dopunu Nalaza i mišljenja podneskom od 13. svibnja 2025. te je izvršila i obračun razlike neto plaća i isplaćenih naknada za bolovanje za predmetno razdoblje. Uzimajući u obzir projekcije neto plaće za razdoblje od travnja 2017. do srpnja 2018. (kada je tužiteljica bila na bolovanju) razlika između obračunatih neto plaća te isplaćenih plaća i isplaćenih naknada za bolovanje iznosi 5.906,24 kn odnosno 783,89 EUR-a. Osim izračuna neto iznosa razlike, izvršila je i ispravak bruto razlike iz nalaza i mišljenja od 04.12.2023. jer je omaškom netočno iskazan bruto iznos za travanj 2017. te svibanj i lipanj 2018. Sukladno ispravku razlika između projekcije bruto plaća te isplaćenih bruto plaća i isplaćenih naknada za bolovanje iznosi ukupno 17.408,00 kn odnosno 2.310,44 EUR-a. Ako se u obzir uzme projekcija neto plaće u razdoblju od travnja 2017. do srpnja 2018. izgubljena zarada tužiteljice iznosi 5.906,24 KN odnosno 783,89 EUR-a.

18.3. Nakon što je vještakinja izradila Dopunu Nalaza i mišljenja punomoćnici parničnih stranaka i punomoćnik umješača na ročištu održanom 13. svibnja 2026. naveli su da nemaju primjedbi na Nalaz i mišljenje vještakinje, te da istu nije potrebno pozivati na ročište radi saslušanja.

18.4. Nalaz i mišljenje, kao i Dopunu Nalaza i mišljenja vještakinje financijsko-knjigovostvene struke Bernarde Hunjadi, dip.oec., sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen u skladu s pravilima struke, bez nedostataka, proturječnosti i nejasnoća.

18.5. Nadalje, suprotno navodima tužiteljice u kojima je navodila se protivi da vještak prilikom utvrđenja visine izgubljene zarade uzme u obzir i isplatne liste koje je tuženik dostavio uz podnesak od 29. prosinca 2023., pozivajući se da je tuženik prekludiran u predlaganju navedenih dokaza, potrebno je reći da je tuženik samo dostavio isplatne liste za tužiteljicu a kako bi se pravilno utvrdila visina izgubljene zarade financijskim vještačenjem, a koji dokazni prijedlog je bio tužiteljicin, odnosno tom radnjom tuženik nije predlagao nove dokaze nego je dostavio dokumentaciju radi utvrđenja izgubljene zarade.

19. Iz Nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke, Maria Bartola, dr.med., spec. opće kirurgije, ortopedije i traumatologije, subspecijalist traumatologije i ortopedije, proizlazi da je tužiteljica 26. travnja 2017. prilikom silaska niz stepenice pala i zadobila prijelom pete metatarzalne kosti desnog stopala, a navedena ozljeda predstavlja tešku tjelesnu ozljedu. Uvidom u medicinsku dokumentaciju utvrdio je da se bez sumnje može reći da je tužiteljica razvila sve simptome Sudeckovog sindroma, a što je potvrđeno i scintigrafskim nalazom. Navedeni simptom se najčešće pojavljuje na šaci ili stopalu nakon prethodne traume. Intenzitet traumatskog događaja nije proporcionalan intenzitetu izraženosti simptoma i tegoba, tako da se može reći kako se iste tegobe mogu javiti nakon prijeloma, uganuća istegnuća ili tek bezazlenog udarca. Liječenje traje nekoliko mjeseci do godinu dana ali u nekim slučajevima bolest ulazi u završni neizlječivi stadij s trajnim promjenama funkcije zglobova. Simptomi navedene bolesti su objektivno zabilježeni 16 mjeseci nakon traumatskog događaja, ali se zbog izostanka daljnje dokumentacije ne može zaključiti kako su kod tužiteljice nastupile trajne posljedice. Zbog navedenih tegoba tužiteljice je povrijeđeno pravo na osobnost, tjelesno i duševno zdravlje i to u smislu pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha smanjenja životnih aktivnosti i potrebe za tuđom pomoći i njegom. Bol jakog intenziteta tužiteljica je trpjela tijekom prva 3 dana, bol srednjeg intenziteta trpjela je tijekom slijedeća 4 dana, a bol slabijeg intenziteta i povremenog karaktera tijekom nošenja imobilizacije i pratećeg oporavka tijekom sljedeća 4 mjeseca. Početkom 9. mjeseca 2017. nastupa pogoršanje sa ispoljavanjem Sudeckovog sindroma, te naredna 4 mjeseca trpi bolove srednjeg intenziteta. Bolovi su prisutni tijekom provođenja fizikalne terapije, tijekom hoda, ali i u mirovanju. Krajem 2017. po medicinskoj dokumentaciji nastupa poboljšanje. Slijedećih osam mjeseci tužiteljica obavlja kontrolne preglede kirurga, fizijatra, reumatologa, reumatologa, ortopeda, anesteziologa u ambulanti za bol, te obavlja fizikalnu terapiju. U navedenom razdoblju trpi bol slabijeg intenziteta. Primarni strah jakog intenziteta tužiteljica je pretrpila u trenutku nesretnog događaja. Sekundarni strah za zdravlje tužiteljica je trpjela sve do odstranjenja imobilizacije tijekom slijedeća 3 mjeseca, a strah slabijeg intenziteta zbog zabrinutosti za ishod liječenja trpjela je cijelo vrijeme liječenja do kraja 2018. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć i njega tijekom 3 mjeseca u trajanju od tri sata svakodnevno. Navedena pomoć je bila

potrebna u vrijeme nošenja imobilizacije, a zbog kućanskih poslova koje svi ukućani solidarno obavljaju (uređenje i pospremanje životnog prostora, nabava i priprema hrane). Zbog navedene ozljede i njezinih posljedica po zdravstveno stanje tužiteljice u predmetnom štetnom događaju od 26. travnja 2017. nastupilo je smanjenje životne aktivnosti u opsegu 3% sve do 16. kolovoza 2018.

19.1. Na ročištu održanom 5. ožujka 2025. vještak je naveo da zadnji medicinski nalaz koji se nalazio u spisu je bio od 12. prosinca 2018., iza toga nije bilo medicinske dokumentacije pa ne može znati je li Sudeckova distrofija završila ili otišla u kronični tijek bolesti. Obilježje Sudeckove distrofije je kako se iznenada pojavljuje, da nije sigurno kako će trajati i završiti, stoga nije mogao izvesti zaključak o naruženju i smanjenju životne aktivnosti. S obzirom na zadnji nalaz može reći da je Sudeckova distrofija bila prisutna i da nije bila isključena. Kada je donosio ocjenu smanjenja životne aktivnosti od 3% uzeo je da je završena navedena distrofija, odnosno nije prešla u kronični tijek bolesti. Misli da je potrebno izraditi scintigrafiju metatarzalnih kostiju stopala da bih mogao izvesti zaključak. Može zaključak donijeti na temelju medicinske dokumentacije i bez pregleda pacijentice, ali u spisu nije imao daljnju med. dokumentaciju. Nadalje, naveo je da bi trebao klinički pregled tužiteljice da utvrdi da li postoje trajne posljedice. Ostaje kod ocjene strahova i bolova, te pojašnjava bolove povremenog karaktera u trajanju od 4 mjeseca, tako da navodi da je tužiteljica više puta trpjela bolove u istom danu, nekad manje, teško je kvantificirati bol. Uz analgetsku terapiju može se slab intenzitet boli ublažiti.

19.2. U Dopuni nalaza i mišljenja vještak Mario Bartol naveo je da je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju i to nalaz od 7. ožujka 2025. i od 8. travnja 2025., kao i da je izvršio pregled tužiteljice 6. studenog 2025. Iz Dopune Nalaza i mišljenja vještaka Maria Bartola proizlazi da tužiteljica prilikom položaja koljena u fleksiji 90 st. izvodi u desnom stopalu dorzalnu fleksiju do 15 st. a plantarnu fleksiju do 40.st. U istom položaju koljena izvodi u lijevom stopalu dorzalnu fleksiju do 20 st. a plantarnu fleksiju do 50 st. Postoji uzročno-posljedična veza između štetnog događaja 26. travnja 2017. i ozljeda koje je tužiteljica pretpjela. Vještak je ostao kod svoje ocjene boli iz Nalaza i mišljenja te je dodao da s obzirom na to da su nastupile trajne posljedice navedenog štetnog događaja, od početka 2019. sva daljnja bol slabijeg intenziteta i povremenog karaktera ulazi u smanjenje životne aktivnosti. Vještak je ostao kod ocjene duševnih bolova zbog straha iz Nalaza i mišljenja. Nadalje, vještak je ostao i kod ocjene tuđe pomoći i njege iz Nalaza i mišljenja te dodao da je tužiteljica u daljnjem periodu obavljala svakakve poslove i obveze uz pojačane napore. U vezi smanjenja životne aktivnosti vještak je naveo da su na posljednjoj rtg snimci od 7. ožujka 2025. prisutne gotovo simetrično degenerativne promjene na oba stopala što ne ukazuje na aktivni niti kronični Sudeck (jer on uvijek zahvaća samo jednu stranu i uzrokuje asimetrične promjene), već se najvjerojatnije radi o dobnoj degeneraciji zglobova, posljedici biomehanike stopala i opterećenju oba stopala tijekom života. Međutim, kod tužiteljice je trajno zaostalo ograničenje pokreta u desnom stopalu uzrokovano navedenim prijelomom 5. metatarzalne kosti koje se tijekom liječenja kompliciralo pojavom Sudeckove bolesti. Ograničenje pokreta u odnosu na drugu nogu (gornji nožni zglob) je do 1/3 opsega pokreta, te se stoga može reći kako je nastupilo trajno smanjenje životne aktivnosti u opsegu 5%.

19.3. Na ročištu održanom 13. svibnja 2026. vještak je naveo da je liječenje tužiteljice povodom predmetnog događaja završilo krajem 2018. Njezine tegobe koje je imala i

prilikom pregleda rezultat su kroničnih degenerativnih promjena u skladu sa dobi. Što se tiče Sudeck distrofije ista je bila prisutna tijekom njezina liječenja, ali ne može se reći kako se nastavila i nakon završetka liječenja. Tome u prilog govori radiološki nalaz od 8.4.2025. u kojem su degenerativne promjene prisutne na oba stopala, a sve navedeno znajući kako su Sudeckova distrofija ne može zahvatiti obje strane tijela. Nadalje, naveo je da je vrlo često u medicinskoj praksi zdravstveni radnici, odnosno liječnici vrlo oskudno opisuju ozljede unesrećenog i fokusiraju se samo na glavnu ozljedu. Tako da je kao sudski vještak često nailazio na takve primjere, odnosno da je moguće da je tužiteljica padala niz 14 stepenica a zadobila samo jednu ozljedu, te navodi da je sve moguće.

19.4. Nalaz i mišljenje vještaka, kao i Dopunu Nalaza i mišljenja vještaka Maria Barola sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen na temelju medicinske dokumentacije u spisu, pregleda tužiteljice, u skladu je s pravilima struke, te je bez proturječnosti i nedostataka.

20. Ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno ovaj sud je utvrdio:

- da je tužiteljica 27. travnja 2017. prilikom obavljanja radnih zadataka i to da je po nalogu nadređene (medicinske sestre) otišla po materijal (lijekovi, rukavice i sl.) i da je pri povratku na svoj odjel, prilikom silaska niz stepenice pala sa treće stepenice i d je pada do međukata, odnosno da je padala 13 stepenica,
- da se je niz stepenice silazila na način na koji silaze i drugi radnici (medicinska sestra koja je svoj silazak pokazala na očevidu), odnosno da prilikom silaska niz stepenice tužiteljica nije izvodila neuobičajene pokrete, da je imala na nogama propisanu zaštitnu obuću koju je dobila od poslodavca,
- da je u objema rukama imala materijal koji je nosila, da je materijal bio u visini njezinih grudi, naviše do vrata,
- da je postavljen rukohvat na stepenicama ali da isti nije koristila jer su joj obje ruke bile zauzete,
- da stepenice nisu bile mokre, niti skliske, te da su glatke od mramora ili granita,
- da se štetni događaj dogodio u vremenu od 14:00-15:00 sati, da je se na katu s kojeg je silazila nalazi prozor, da svijetlo nije bilo u kvaru,
- da postoje i druge stepenice, kao i da postoji dizalo/lift kojim se mogla koristiti ali da se njime nije koristila (dizalo nije bilo u kvaru),
- da se predmetnim stepenicama koristila redovito,
- da je prilikom pada zadobila tešku tjelesnu ozljedu (navedeno sud utvrdio na temelju iskaza tužiteljice i na temelju Nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Maria Bartola, koji je naveo da je tužiteljicina ozljeda u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem),
- da je tuženik HZZO-u sačinio prijavu ozljede na radu, te da je tužiteljica nakon štetnog događaja na bolovanju bila zbog ozljede na radu.

21. Prema odredbi članka 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, dalje ZR) ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

21.1. Odredbom čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 71/14, 118/14 i 154/14, dalje u tekstu: ZZR/14), propisano je da se smatra da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti,

dok je stavkom 2. istoga članka propisano da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati, niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

21.2. Odredbom čl. 68. ZZR-a propisano je da je radnik obavezan i odgovoran obavljati poslove dužnom pažnjom te pri tome voditi računa o svojoj sigurnosti i zaštiti zdravlja, kao i sigurnosti i zaštiti zdravlja ostalih radnika, koje mogu ugroziti njegovi postupci ili propusti

22. U konkretnom slučaju, tužiteljica je obavljajući poslove za poslodavca prilikom silaska niz stepenice u prostorijama poslodavca za vrijeme radnog vremena pala, te je zadobila tešku tjelesnu ozljedu. Imajući na umu prednje navedeno, sukladno čl. 25. st. 1. ZZR-a tuženik kao poslodavac odgovara tužiteljici za ozljedu na radu prema načelu objektivne odgovornosti. U vezi s navedenim potrebno je reći da je neosnovan tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije, jer je tuženik poslodavac tužiteljici koji odgovara za štetu na radu ili u svezi s radom, te je odgovoran tužiteljici štetu.

22.1. Tuženik je tijekom postupka tvrdio da je do štete odnosno do tužiteljicine ozljede došlo zbog grube nepažnje tužiteljice, a tuženik je isticao i tužiteljicin doprinos nastanku štetnog događaja.

23. Ovaj sud je utvrdio da tužiteljicina šteta nije nastala zbog više sile, te da je tužiteljica niz stepenice silazila na uobičajeni način, na način na koji silaze i drugi radnici, te da tom prilikom nije imala neuobičajene ili neoprezne pokrete. Odnosno sud je utvrdio da ponašanje tužiteljice ne predstavlja grubu, krajnju nepažnju. Međutim, prema ocjeni ovoga suda tužiteljica je ipak svojim radnjama pridonijela nastanku štete. Naime, tužiteljica je upućena da donese materijale (lijekove, rukavice i sl.) te je tužiteljica imala pogrešnu procjenu prilikom uzimanja materijala da će se s količinom materijala koji je uzela moći kretati niz stepenice na siguran način odnosno pogrešno je procijenila da će od materijala moći vidjeti stepenice na koje treba stati (tužiteljica je na očevidu navela da od materijala nije mogla vidjeti stepenice). Navedena pogrešna procjena tužiteljice nije bila svjesna, niti je svjesno zanemarila rizik ili opasnost, a isto ne predstavlja nebrigu, nego je to pogrešna procjena, propust koji se može dogoditi prosječno pažljivoj osobi. Ovdje se ističe da tijekom postupka tužiteljica nije niti tvrdila da joj je nadređena rekla da sve materijale mora donijeti odjednom, pa je prema ocjeni ovoga suda tužiteljica imala pravo odlučiti hoće li sav materijal ponijeti odjednom ili će po isti ići više puta. Dakle, tužiteljica je pogrešno procijenila da materijal koji je ponijela može nositi na siguran način za sebe, a navedeno nošenje te količine materijala (u objema rukama jer nije stao u jednu ruku, do visine grudi, najviše do vrata) onemogućio je tužiteljicu da vidi stepenice, kao i da se drži ili uhvati za rukohvate koji su se nalazili na stepeništu. Imajući na umu sve navedeno, ovaj sud smatra da je tužiteljica doprinijela nastanku štete i to u omjeru 30%.

23.1. Nadalje, ovaj sud smatra potrebnim navesti da su postojale i druge stepenice ali da tužiteljica ima pravo izabrati stepenice, odnosno put za koji smatra da joj je najbrži. Okolnost da tužiteljica nije koristila dizalo nije odlučan za ovu pravnu stvar jer

je isto na tužiteljici pravo da procjeni na koji način će ići, s tim da tužiteljica i da je išla dizalom/liftom možda ne bi mogla na siguran način, jer su joj ruke bile zauzete, pritisnuti potrebne tipke na dizalu.

24. Budući da je tužiteljica tijekom postupka navodila da tuženik može odgovarati i po propisima o odgovornosti za opasnu stvar, ističe se da tijekom postupka nije utvrđeno da su predmetne stepenice bile takvih osobina koje bi predstavljale opasnu stvar. Naime, stepenice u vrijeme tužiteljicog pada nisu bile skliske niti morke, širina gazišta je bila standardna i u skladu s propisima, a okolnost da na istima nije postavljena protuklizna traka ne dovodi odmah do zaključka da su iste opasna stvar.

25. Odredbom članka 1100. st. 1. i st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21. i 114/22., u nastavku: ZOO) propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, s time da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih bolova, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Naime, sukladno odredbi članka 19. st. 1. i st. 2. ZOO-a, svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti, pod kojima se razumijevaju prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i drugo.

26. Radi utvrđenja visine štete sud je proveo medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Mariu Bartolu. Ovaj sud je sukladno odredbi čl. 1100. ZOO-a u vezi čl. 19. st. 1. i 2. ZOO-a, a imajući na umu Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete od 29. studenog 2002. i pravnom shvaćanju zauzetom na sjednicama Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u nastavku: VSRH) održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., dosudio tužiteljici naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti prema kvalifikatornim kriterijima: pretrpljenih fizičkih bolova jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 4 dana, te nakon ispoljavanja Sudeckovog sindroma trpi bolove 4mj/120 dana srednjeg intenziteta, lakog intenziteta 120 dana, nakon Sudeckovog sindroma trpi daljnju bol lakog intenziteta u trajanju od 8mj/240 dana, odnosno u iznosu od 9.000,00 EUR-a, straha jakog intenziteta u trenutku nastanka ozljede, srednjeg intenziteta 90 dana, slabog intenziteta 20 mjeseci/600 dana iznos od 9.000,00 EUR-a, duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti od 5 % (uzimajući u obzir dob, spol tužiteljice i vrstu zanimanja) iznos od 1.000,00 EUR-a. Slijedom toga uzimajući u obzir intenzitet i trajanje fizičkih bolova, straha, smanjena životne aktivnosti sud je utvrdio da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta sukladno čl. 19. st. 2. ZOO-a u vezi čl. 1100. i 1046. ZOO-a u iznosu od 19.000,00 EUR-a. Uzimajući u obzir tužiteljicin doprinos nastanku štete od 30%, tuženik je dužan tužiteljici naknaditi neimovinsku štetu zbog povreda prava osobnosti u iznosu od 13.300,00 EUR-a.

26.1. Nadalje, ističe se da je tuženik u obvezi platiti zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-

133/2021-2 od 14. prosinca 2021). Stoga, imajući na umu da je tužiteljica prije preinake tužbenog zahtjeva koji se odnosio na neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti zahtijevala naknadu štete u iznosu od 45.000,00kn/5.972,52 EUR-a, tužiteljici na iznos od 5.972,52 EUR-a teku zatezne kamate od 24. travnja 2020. pa do isplate sukladno čl. 1103. u vezi čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, a na daljnji iznos od 7.327,48 EUR-a (preinačeni iznos) sa zateznim kamatama tekućim od 19. prosinca 2025. pa do isplate. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao pod toč. I. izreke.

27. Nadalje, tužiteljici pripada pravo na naknadu imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO-a. S obzirom na to da iz Nalaza i mišljenja vještaka Maria Bartola, dr.med., proizlazi da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega nestručne osobe tijekom 3 mjeseca u trajanju od tri sata svakodnevno, odnosno 276 sati. Navedena pomoć je bila potrebna u vrijeme nošenja imobilizacije, a zbog kućanskih poslova koje svi ukućani solidarno obavljaju (uređenje i pospremanje životnog prostora, nabava i priprema hrane). Ovaj sud ocijenio kao cijenu sata tuđe pomoći i njege iznos od 5,00 EUR-a po satu, te je sukladno čl. 223. ZPP-a u svezi s odredbom članka 1095. ZOO-a utvrdio da tužiteljici pripada pravična novčana naknada na ime tuđe pomoći i njege u iznosu 1.380,00 EUR-a. S obzirom na tužiteljicin doprinos od 30%, tuženik je dužan tužiteljici platiti naknadu štete na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 966,00 EUR-a sa kamatama koje teku od presuđenja. Naime, naknada štete zbog tuđe pomoći i njege je određena je prema cijenama u vrijeme presuđenja, pa su stoga zatezne kamate na iznos od naknade štete zbog tuđe pomoći i njege dosuđene od dana presuđenja odnosno od 19. lipnja 2026. pa do isplate sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, pa je odlučeno kao pod toč. II. izreke.

28. Budući da se tužiteljica zbog zadobivenih ozljeda u štetnom događaju nije bila u mogućnosti vratiti se na posao do srpnja 2018., te da se nalazila na bolovanju zbog ozljede na radu, ovaj sud je utvrdio da tužiteljici pripada naknada imovinske štete zbog izgubljene zarade (čl. 1095. st. 1. i 2. ZOO-a).

28.1. U konkretnom slučaju tužiteljica ima pravo na naknadu imovinske štete s naslova izgubljene zarade kao razlike između prosječnog neto iznosa plaće koju je primala prije štetnog događaja i naknade neto plaće koju prima za vrijeme bolovanja (tako u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 234/2022 od 9. ožujka 2022., Revd – 2720/2020 od 17. studenog 2020.). Sukladno Nalazu i mišljenju vještakinje financijsko-knjigovodstvene struke Bernarde Hunjadi koja je u svom Nalazu i mišljenju i dopuni Nalaza i mišljenja utvrdila razliku između prosječnog neto iznosa plaće koju je tužiteljica primala prije štetnog događaja i naknade neto plaće koju je primala za vrijeme bolovanja (a vještakinja je utvrdila i iznose razlike bruto iznosa plaće s neto iznosima naknade za vrijeme bolovanja), ovaj sud je utvrdio da tužiteljica pretrpjela imovinsku štetu zbog izgubljene zarade u iznosu od 783,89 EUR-a. Budući da je tužiteljica u sporu uspjela 30% pripada joj naknada štete na ime izgubljene zarade u iznosu od 548,72 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od dospijea svakog pojedinačnog iznosa pa do isplate sukladno čl. 1086. ZOO-a. Ovaj sud je iznos izgubljene zarade umanjio za doprinos od 30% svakomjesečno, a sukladno iznosima utvrđenim vještačenjem. Stoga je odlučeno kao pod toč. III. izreke.

29. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan, odnosno odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev preko dosuđenog dijela neimovinske štete, odnosno za iznos od 5.700,00 EUR-a sa zateznim kamatama, kao i preko dosuđenog dijela imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege, odnosno za iznos od 414,00 EUR-a sa zateznim kamatama, te preko dosuđenog dijela imovinske štete na ime izgubljene zarade, odnosno za iznos od 1.761,78 EUR-a sa zateznim kamatama, kao i u dijelu zateznih kamata koje su na iznos od 7.327,48 EUR-a tekle od 24. travnja 2020. do 18. prosinca 2025., te zateznim kamatama koje su na iznos od 966,00 EUR-a tekle od 24. travnja 2020. pa do 18. lipnja 2026. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao pod toč. IV. izreke.

30. U vezi naknade troškova postupka potrebno je reći da je tužiteljica u sporu djelomično uspjela. Ovom presudom tužiteljici je dosuđen iznos od 14.814,72 EUR-a sa zateznim kamatama, a tužiteljica je tužbenim zahtjevom od 19. prosinca 2025. potraživala naknadu štete u ukupnom iznosu od 22.690,50 EUR-a sa zateznim kamatama. Odnosno tužiteljica je s visinom tužbenog zahtjeva uspjela 65%.

31. Odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako stranka djelomično uspije u parnicu, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovaraju postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i u pogledu dokazivanja osnove tužbenog zahtjeva.

31.1. U konkretnom slučaju, tužiteljica je u sporu uspjela 67,50% (tužiteljica je sa osnovom 70% jer joj je od uspjeha s osnovom oduzet dio doprinosa (30%) jer s tim dijelom osnove nije uspjela. S visinom je uspjela 65%, te joj uspjeh u sporu iznosi 67,50%). Nadalje, tuženik je u sporu uspio 32,50% (sa osnovom je uspio 30% i sa visinom 32,50%). Ovaj sud smatra potrebnim navesti da se uspjeh u sporu održuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, ali se naknada troška pojedinih radnji određuje prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja radnje.

31.2. Nadalje, od uspjeha tužiteljice koja je u većoj mjeri uspjela u sporu oduzet je postotak uspjeha tuženika, pa uspjeh tužiteljice iznosi 35%. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR-a sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknada za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., u nastavku: Tarifa), trošak zastupanja na ročištu 12. svibnja 2022., 7. listopada 2022., 13. siječnja 2023., 19. listopada 2023., 5. ožujka 2023. za svako ročište iznos od 200,00 EUR-a sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 13. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 EUR-a sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, trošak sastava podnesaka od 22. rujna 2020. 15. prosinca 2023., 22. studenog 2024. i 16. lipnja 2025., za svaki u iznosu od 200,00 EUR-a, te trošak sastava podneska od 19. prosinca 2025. u iznosu od 500,00 EUR-a sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife. Što sveukupno iznosi 3.000,00 EUR-a uvećano za 25% PDV-a što iznosi 3.750,00 EUR-a. Navedenom trošku pridodan je i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 128,74 EUR-a, što sveukupno iznosi 3.878,74 EUR-a. Budući da je tužiteljicin omjer uspjeha u sporu sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a 35%, tužiteljici pripada naknada troška postupka u iznosu od 1.357,55 EUR-a. Navedenom trošku pridodan je trošak

predujma za medicinsko i financijsko-knjigovodstveno vještačenje, očevid u ukupnom iznosu od 940,48 EUR-a što sveukupno iznosi 2.298,03 EUR-a sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja 19. lipnja 2026. pa do isplate, te je odlučeno kao pod toč. V. izreke.

31.3. Tužiteljici nije priznata naknada troška sastava podneska od 27. svibnja 2020., 29. svibnja 2020., 23. prosinca 2020., 29. ožujka 2021., 1. srpnja 2021., 20. rujna 2021., 14. prosinca 2021., 3. ožujka 2022., 2. studenog 2022., 22. prosinca 2022., 24. listopada 2023., 8. svibnja 2024., 10. ožujka 2025., 21. ožujka 2025., 1. travnja 2025., 11. travnja 2025., 21. srpnja 2025., jer navedeni podnesci nisu bili potrebi za parnicu sukladno čl. 155. st. 1. ZPP-a. Nadalje, tužiteljici nije priznata niti naknada troška sudske pristojbe na presudu jer u vrijeme donošenja ove odluke navedena pristojba na presudu nije bila plaćena. Slijedom navedenoga odlučeno je kao pod toč. VI. izreke.

32. Slijedom navedenog, a s obzirom na omjer uspjeha tuženika u spora tuženiku ne bi pripala naknada troška postupka da je istu tražio, pa stoga ne pripada naknada troška postupka ni umješaču na strani tuženika.

Osijek, 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Helena Topić Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DOSTAVITI:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika
3. Pun. umješača

Broj zapisa: **9-30889-a9e90**

Kontrolni broj: **06038-749d1-82c30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.